



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9611/2025
13.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Никодијевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Зоран Богићевић и Вишња Богићевић адвокати из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 106/24 од 06.11.2024. године, у седници одржаној 13.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 106/24 од 06.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 369/23 од 06.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да му на име дуга исплати износ од 2.000 евра у динарској противвредности по стопи прописаној Законом о затезној камати од 01.09.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев, па је обавезан тужени да да тужиоцу на име дуга исплати износ од 2.000 евра у динарској противвредности по стопи прописаној Законом о затезној камати од 01.01.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 37.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 106/24 од 06.11.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је обавезан тужени да да тужиоцу на име дуга исплати износ од 2.000 евра у динарској противвредности обрачунатој по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 01.01.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 162.000,00 динара

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију против преиначујућег дела пресуде и решења о трошковима поступка због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је 01.09.2016. године. Вредност предмета спора је 244.000,00 динара (2.000 евра) и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена без обзира на преиначујућу другостепену одлуку.

Иако је побијеном одлуком преиначена првостепена пресуда нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

Околност што је другостепени суд преиначио одлуку о трошковима поступка не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром на то да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка никада није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија у смислу члана 403. у вези са чланом 28. став 1. и 420. став 6. ЗПП. Поред тога, смисао правила о дозвољености ревизије код преиначења, у складу са наведеним чланом, јесте да је извршено преиначење на штету ревидента, односно да је ревизију изјавила странка којој је због преиначења право ускраћено или смањено. У конкретном случају, првостепено решење о трошковима поступка је преиначено у корист ревидетна – тужиоца, те му право није ни ускраћено ни смањено.

На основу наведеног, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић